

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 24 maj 2019
(OR. en)

2018/0070 (COD)

PE-CONS 61/19

ENV 172
ENT 52
COMPET 165
IND 58
SAN 101
CONSOM 74
MI 186
CHIMIE 35
CODEC 499

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om långlivade organiska föreningar (omarbetning)

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2019/...**

av den

om långlivade organiska föroreningar (omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C 367, 10.10.2018, s. 93.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den ...

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004¹ har ändrats väsentligt flera gånger. Eftersom ytterligare ändringar ska göras, bör den förordningen av tydlighetsskäl omarbetas.
- (2) Unionen är allvarligt oroad över de fortsatta utsläppen av långlivade organiska föroreningar (POP) i miljön. Dessa kemiska ämnen sprids över internationella gränser långt från utsläppsplatsen, motstår nedbrytning och bioackumuleras genom näringskedjan, och utgör en hälso- och miljörisk. Det krävs därför ytterligare åtgärder för att skydda människors hälsa och miljön mot dessa föroreningar.
- (3) I enlighet med sitt miljöansvar godkände unionen den 19 februari 2004 protokollet till 1979 års konvention om långväga gränsöverskridande luftföroreningar om långlivade organiska föroreningar² (nedan kallat *protokollet*) och godkände den 14 oktober 2004 Stockholmskonventionen om långlivade organiska föroreningar³ (nedan kallad *konventionen*).

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 av den 29 april 2004 om långlivade organiska föroreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 7).

² EUT L 81, 19.3.2004, s. 37.

³ EUT L 209, 31.7.2006, s. 3.

- (4) För att unionen ska kunna fullgöra sina åtaganden enligt protokollet och konventionen på ett enhetligt och effektivt sätt krävs en gemensam ramlagstiftning för åtgärderna för att främst eliminera tillverkning, utsläppande på marknaden och användning av avsiktligt tillverkade POP. Hänsyn bör dessutom tas till POP-egenskaper inom ramen för unionens berörda arbeten med bedömning och godkännande.
- (5) Då bestämmelserna i konventionen genomförs på unionsnivå, är det nödvändigt att säkerställa samordning och enhetlighet med bestämmelserna i Rotterdamkonventionen om förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats för vissa farliga kemikalier och bekämpningsmedel i internationell handel, som godkändes av unionen den 19 december 2002¹, och med bestämmelserna i Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av riskavfall, som godkändes av unionen den 1 februari 1993² och i Minamatakonventionen om kvicksilver, som godkändes av unionen den 11 maj 2017³. Sådan samordning och enhetlighet bör också upprätthållas då unionen deltar i arbetet att genomföra och vidareutveckla en internationell strategi för kemikaliehantering (Strategic Approach to International Chemicals Management, SAICM), antagen av den första internationella konferensen om kemikalieförvaltning i Dubai den 6 februari 2006, och processen för en god hantering av kemikalier och avfall efter 2020 inom ramen för FN.

¹ EUT L 63, 6.3.2003, s. 29.

² EGT L 39, 16.2.1993, s. 3.

³ EUT L 142, 2.6.2017, s. 4.

- (6) Med hänsyn till att bestämmelserna i denna förordning stöds av den försiktighetsprincip som fastställs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), och med erinran om den försiktighetsansats i fråga om miljöskydd som betonas i princip 15 i Rio-deklarationen om miljö och utveckling, och mot bakgrund av behovet av att, när det är möjligt, eliminera utsläppen av POP i miljön bör det i vissa fall införas strängare kontrollåtgärder än dem som följer av protokollet och konventionen.
- (7) De flesta av de POP som anges i protokollet och konventionen får varken släppas ut på marknaden eller användas i unionen till följd av förbuden i bland annat förordning (EG) nr 1907/2006¹, rådets förordning (EG) nr 1107/2009² och Europaparlamentets och rådets förordning förordning (EU) nr 528/2012³. Om unionen ska kunna fullgöra sina åtaganden enligt protokollet och konvention och minimera utsläppen av POP, måste emellertid även tillverkningen av dessa ämnen förbjudas och undantagen begränsas till ett minimum så att de endast beviljas när ett ämne fyller en väsentlig funktion inom ett visst användningsområde.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (EUT L 167, 27.6.2012, s. 1).

- (8) Av tydlighetsskäl och för samstämmigheten med andra relevanta unionslagstiftningsakter bör vissa definitioner specificeras och terminologin anpassas till den som används i förordning (EG) nr 1907/2006 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG¹.
- (9) Export av ämnen som omfattas av konventionen regleras genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 649/2012² och behöver därför inte behandlas vidare i denna förordning.
- (10) Utgångna och ovarsamt hanterade lager av POP kan utgöra en allvarlig hälso- och miljörisk, t.ex. genom att mark och grundvatten förorenas. Det bör därför föreskrivas regler för förvaltningen av sådana lager, som är strängare än konventionens. Lager av förbjudna ämnen bör hanteras som avfall och lager av ämnen som fortfarande får tillverkas eller användas bör anmälas till myndigheterna och övervakas noga. I synnerhet befintliga lager som består av eller innehåller förbjudna POP bör behandlas som avfall snarast möjligt. Om andra ämnen förbjuds i framtiden, bör lager av dessa också förstöras utan dröjsmål och inga nya lager bör byggas upp.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 649/2012 av den 4 juli 2012 om export och import av farliga kemikalier (EUT L 201, 27.7.2012, s. 60).

- (11) I enlighet med protokollet och konventionen bör utsläpp av POP, som är oavsiktliga biprodukter av industriella processer, kartläggas och minskas så snart som möjligt i syfte att, om genomförbart, slutligen elimineras. Lämpliga nationella handlingsprogram som omfattar alla källor och åtgärder, även sådana som omfattas av befintlig unionslagstiftning, bör i förekommande fall utvecklas, uppdateras och genomföras så snart som möjligt i syfte att fortlöpande minska sådana utsläpp på ett kostnadseffektivt sätt. Lämpliga verktyg bör i detta syfte utvecklas inom ramen för konventionen.
- (12) Allmän vägledning om bästa tillgängliga teknik och bästa miljöpraxis i enlighet med artikel 5 och bilaga C i Stockholmskonventionen om långlivade organiska föroreningar, som antogs inom ramen för Stockholmskonventionen, bör tillämpas när man överväger förslag om uppförande av nya anläggningar eller om betydande förändringar i befintliga anläggningar där det används processer som leder till utsläpp av kemikalier förtecknade i bilaga III till denna förordning.
- (13) Lämpliga program och mekanismer som kan ge tillräckliga data om förekomsten i miljön av ämnen som förtecknas i del A i bilaga III bör upprättas eller upprätthållas, beroende på vad som är tillämpligt. För detta behövs dock lämpliga verktyg som kan användas under ekonomiskt och tekniskt genomförbara förhållanden.

- (14) Enligt konventionen ska POP i avfall förstöras eller omvandlas på ett irreversibelt sätt till ämnen som inte uppvisar samma egenskaper, om inte andra hanteringsmetoder är att föredra ur miljösynpunkt. För att unionen ska kunna uppfylla sina förpliktelser enligt konventionen är det nödvändigt att fastställa detaljerade bestämmelser om sådana ämnen. För att en hög skyddsnivå ska kunna uppnås bör gemensamma gränser för ämnernas koncentrationsnivå i avfall fastställas, övervakas och verkställas.
- (15) När det gäller polybromerade difenyletrar (PBDE) som förtecknas i denna förordning, inklusive deka-BDE, fastställs koncentrationsgränsen för dessa ämnen i avfall till 1 000 mg/kg. Med tanke på den snabba vetenskapliga och tekniska utvecklingen bör kommissionen se över denna koncentrationsgräns och om lämpligt anta ett lagstiftningsförslag för att sänka gränsvärdet till 500 mg/kg. Kommissionen bör vidta åtgärder utan dröjsmål och under alla omständigheter senast den ... [två år efter den dag då denna förordning träder i kraft].
- (16) Det är viktigt att vid källan identifiera och särskilja avfall som består av, innehåller eller förorenats med POP i syfte att minimera spridningen av dessa kemikalier till annat avfall. I direktiv 2008/98/EG fastställs unionsregler för hantering av farligt avfall vilka ålägger medlemsstaterna att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att kräva att en inrättning eller ett företag som bortskaffar, återvinner, insamlar eller transporterar farligt avfall inte blandar olika kategorier av farligt avfall eller blandar farligt avfall med icke farligt avfall.

- (17) För att främja spårbarheten för avfall som innehåller POP och säkerställa kontroll bör bestämmelserna om det registersystem som inrättats i enlighet med artikel 17 i direktiv 2008/98/EG även tillämpas på sådant avfall som innehåller POP och som inte definieras som farligt avfall i enlighet med kommissionens beslut 2014/955/EU¹.
- (18) Det är nödvändigt att säkerställa ändamålsenlig samordning och förvaltning av de tekniska och administrativa aspekterna av denna förordning på unionsnivå. Europeiska kemikaliemyndigheten (nedan kallad *kemikaliemyndigheten*) som inrättats genom förordning (EG) nr 1907/2006 har kompetens och erfarenhet när det gäller att genomföra unionens lagstiftning om kemikalier och internationella avtal om kemikalier. Medlemsstaterna och kemikaliemyndigheten bör därför utföra arbetsuppgifter som rör administrativa, tekniska och vetenskapliga aspekter av denna förordning och utbyta information. Kemikaliemyndighetens roll bör omfatta sammanställning och granskning av teknisk dokumentation, inklusive samråd med berörda parter, och utarbetande av yttranden som bör användas av kommissionen när den överväger att lägga fram ett förslag om att föra upp ett ämne som POP i konventionen eller protokollet. Dessutom bör kommissionen, medlemsstaterna och kemikaliemyndigheten samarbeta för att genomföra unionens internationella förpliktelser enligt konventionen på ett ändamålsenligt sätt.

¹ Kommissionens beslut 2014/955/EU av den 18 december 2014 om ändring av beslut 2000/532/EG om en förteckning över avfall enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG (EUT L 370, 30.12.2014, s. 44).

- (19) Enligt konventionen ska varje part upprätta, uppdatera och sträva efter att genomföra, beroende på vad som är tillämpligt, en genomförandeplan för sina åtaganden enligt konventionen. Medlemsstaterna bör göra det möjligt för allmänheten att delta i utarbetandet, genomförandet och uppdateringen av deras genomförandeplaner. Eftersom unionen och medlemsstaterna delar ansvaret för åtagandena bör genomförandeplaner upprättas och uppdateras både på nationell nivå och på unionsnivå. Samarbete och informationsutbyte mellan kommissionen, kemikaliemyndigheten och medlemsstaternas myndigheter, även när det gäller områden som är förorenade med POP, bör uppmuntras.
- (20) Ämnen som förtecknas i del A i bilaga I eller del A i bilaga II till denna förordning bör endast få tillverkas och användas som intermediärer i slutna system på avgränsade platser om en not om detta uttryckligen anges i den bilagan och om tillverkaren visar för den berörda medlemsstaten att ämnet endast tillverkas och används under strängt kontrollerade förhållanden.
- (21) I överensstämmelse med både konventionen och protokollet bör andra parter i dessa avtal informeras om POP. Informationsutbyte med tredjeländer som inte är parter i dessa överenskommelser bör också uppmuntras.

- (22) Eftersom allmänheten ofta inte är medveten om vilka faror POP innebär för nuvarande och framtida generationers hälsa och för miljön, framför allt i utvecklingsländerna, behövs det omfattande information för att öka försiktigheten och allmänhetens förståelse av de skäl som ligger till grund för restriktioner och förbud. I överensstämmelse med konventionen bör program för allmänt medvetande om dessa ämnen vad avser deras inverkan på hälsa och miljö, särskilt för de mest utsatta grupperna, samt utbildning av arbetstagare, forskare, lärare samt teknisk personal och ledningspersonal främjas och underlättas i tillämpliga fall. Unionen bör säkerställa tillgång till information utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1049/2001¹ och (EG) nr 1367/2006² samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG³.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, 25.9.2006, s. 13).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

- (23) För att främja utvecklingen av en omfattande kunskapsbas över kemikalieexponering och toxicitet har kommissionen, i linje med det allmänna miljöhandlingsprogrammet för unionen till 2020 – *Att leva gott inom planetens gränser* (det sjunde miljöhandlingsprogrammet)¹, inrättat informationsplattformen för kemikalieövervakning. Medlemsstaterna bör uppmuntras att använda plattformen som ett medel att uppfylla sina skyldigheter att rapportera data om kemikalieförekomst och minska sina rapporteringsskyldigheter.
- (24) Kommissionen, kemikaliemyndigheten och medlemsstaterna bör på begäran och inom ramen för tillgängliga resurser samarbeta för att vid lägligt tillfälle ge lämpligt tekniskt bistånd utformat främst för att öka förmågan i utvecklingsländer och länder med övergångsekonomi att genomföra konventionen. Tekniskt bistånd bör inbegripa utveckling och användning av lämpliga alternativa produkter, metoder och strategier, enligt konventionen, för att säkerställa att POP endast fortsätter att användas när lokalt säkra, effektiva och överkomliga alternativ inte finns tillgängliga i det berörda landet.
- (25) Effekterna av de åtgärder som vidtas för att minska utsläppen av POP bör utvärderas regelbundet. Medlemsstaterna bör därför regelbundet, i standardiserat format, rapportera till kemikaliemyndigheten, särskilt om utsläppsinventeringar, anmälda lager och tillverkning och utsläppande på marknaden av ämnen som är underkastade restriktioner.

¹ EUT L 354, 28.12.2013, s. 171.

- (26) För att tillgodose informationsbehovet vad gäller genomförande och efterlevnad bör det införas ett alternativt system för att samla in information och göra den tillgänglig, där resultaten av kommissionens rapport *Åtgärder för effektivare miljörapportering* och den åtföljande ändamålsenlighetskontrollen (Fitness check) beaktas. Medlemsstaterna bör i synnerhet göra alla relevanta data tillgängliga. Det bör säkerställa att den administrativa bördan blir så begränsad som möjligt för samtliga enheter. Det kräver en aktiv informationsspridning på nationell nivå i enlighet med direktiven 2003/4/EG och 2007/2/EG¹, för att säkerställa att det finns lämplig infrastruktur för offentlig tillgång, rapportering och datautbyte mellan offentliga myndigheter. I detta sammanhang bör medlemsstaterna och kemikaliemyndigheten basera specifikationerna för rumsliga data på genomförandeakter antagna enligt direktiv 2007/2/EG.
- (27) Enligt konventionen och protokollet kan parterna föreslå internationella åtgärder beträffande ytterligare ämnen, och följaktligen kan ytterligare ämnen komma att införas i överenskommelserna. Denna förordning bör i så fall ändras på motsvarande sätt.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

- (28) I syfte att ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att ändra denna förordning genom att, när det är lämpligt, tillåta tillverkning och användning av ett ämne som förtecknas i del A i bilaga I eller del A i bilaga II till denna förordning som intermediär i slutet system på avgränsad plats, och att ändra tidpunkterna i en not som förs in i relevant bilaga för det ändamålet, att ändra bilaga III för att flytta ett ämne från del B till del A i denna och att ändra bilaga III till denna förordning i syfte att att flytta ett ämne från del B till del A i den bilagan och att ändra bilagorna I, II och III till denna förordning för att anpassa dem till eventuella ändringar av förteckningen över ämnen i bilagorna till konventionen eller protokollet samt att ändra redan befintliga poster eller bestämmelser i bilagorna I och II till denna förordning i syfte att anpassa dem till vetenskaplig eller teknisk utveckling. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (29) Då denna förordnings bilagor ändras för att införa ytterligare avsiktligt framställda POP upptagna i protokollet eller konventionen, bör posterna endast i undantagsfall och om det är vederbörligen motiverat införas i bilaga II, i stället för i bilaga I.
- (30) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på antagande av åtgärder vad gäller avfallshantering och den minimiinformation som måste lämnas av medlemsstaterna avseende övervakningen av genomförandet av denna förordning. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹.
- (31) För att garantera insyn, opartiskhet och enhetlighet vid genomförandet bör medlemsstaterna fastställa regler om påföljder vid överträdelse av denna förordning, och säkerställa att de genomförs. Påföljderna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande, eftersom underlåtenhet att följa bestämmelserna kan leda till att människors hälsa och miljön skadas. För att säkerställa ett konsekvent och ändamålsenligt genomförande av denna förordning bör medlemsstaterna samordna relevant verksamhet och utbyta information inom forumet för informationsutbyte om verkställighet, inrättat genom förordning (EG) nr 1907/2006. Information om överträdelser av bestämmelserna i denna förordning bör offentliggöras när så är lämpligt.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (32) Vid tillämpningen av denna förordning, avseende andra sakområden än avfall, bör kommissionen biträdas av den kommitté som inrättats genom förordning (EG) nr 1907/2006, i syfte att säkerställa en konsekvent strategi för unionens kemikalielagstiftning.
- (33) Vid tillämpningen av denna förordning bör kommissionen i sakområden som avser avfall biträdas av den kommitté som inrättats genom direktiv 2008/98/EG, i syfte att säkerställa en konsekvent strategi för unionens avfallslagstiftning.
- (34) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att skydda miljön och människors hälsa mot POP, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av dessa föroreningars gränsöverskridande påverkan, utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Mål och syfte

Med beaktande av framför allt försiktighetsprincipen är syftet med denna förordning att skydda människors hälsa och miljön mot POP genom att förbjuda, så snart som möjligt avskaffa, eller begränsa tillverkning, utsläppande på marknaden och användning av ämnen som omfattas av Stockholmskonventionen om långlivade organiska föroreningar, nedan kallad *konventionen*, eller protokollet till 1979 års konvention om långväga gränsöverskridande luftföroreningar om långlivade organiska föroreningar, nedan kallat *protokollet*, genom att minimera, i syfte att så snart som möjligt, om genomförbart, eliminera, utsläpp av sådana ämnen, och genom att upprätta bestämmelser om avfall som består av, innehåller eller är förorenade med något av dessa ämnen.

Medlemsstaterna får när så är lämpligt tillämpa strängare krav än de som fastställs i denna förordning, i enlighet med EUF-fördraget.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *utsläppande på marknaden*: utsläppande på marknaden enligt definitionen i artikel 3.12 i förordning (EG) nr 1907/2006,
2. *vara*: en vara enligt definitionen i artikel 3.3 i förordning (EG) nr 1907/2006,

3. *ämne*: ett ämne enligt definitionen i artikel 3.1 i förordning (EG) nr 1907/2006,
4. *blandning*: en blandning enligt definitionen i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1907/2006,
5. *tillverkning*: tillverkning enligt definitionen i artikel 3.8 i förordning (EG) nr 1907/2006,
6. *användning*: användning enligt definitionen i artikel 3.24 i förordning (EG) nr 1907/2006,
7. *import*: import enligt definitionen i artikel 3.10 i förordning (EG) nr 1907/2006,
8. *avfall*: avfall enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2008/98/EG,
9. *bortskaffande*: bortskaffande enligt definitionen i artikel 3.19 i direktiv 2008/98/EG,
10. *återvinning*: återvinning enligt definitionen i artikel 3.15 i direktiv 2008/98/EG,
11. *intermediär i slutet system på avgränsad plats*: ett ämne som tillverkas för och förbrukas eller används vid kemisk bearbetning för att omvandlas till ett annat ämne (nedan kallat *syntes*) och varvid tillverkningen av intermediären och dess syntes till ett eller flera andra ämnen, sker på samma plats, utförd av ett eller flera juridiska personer under strängt kontrollerade betingelser på så sätt att det med tekniska metoder är fullständigt inneslutet under hela sin livscykel,

12. *oavsiktliga spårföroreningar*: en halt av ett ämne som förekommer oavsiktligt i en minimal mängd, under vilken det inte kan användas på ett meningsfullt sätt, och som ligger över detektionsgränsen för befintliga detektionsmetoder för att möjliggöra kontroll och genomförande,
13. *lager*: ämnen, blandningar eller varor som har lagrats av innehavaren och som består av eller innehåller något av de ämnen som förtecknas i bilaga I eller II.

Artikel 3

Kontroll av tillverkning, utsläppande på marknaden och användning samt upptagande av ämnen på förteckning

1. De ämnen som anges i bilaga I får inte tillverkas, släppas ut på marknaden eller användas, varken för sig, i blandningar eller som beståndsdelar i varor, med förbehåll för artikel 4.
2. De ämnen som anges i bilaga II får inte tillverkas, släppas ut på marknaden eller användas, varken för sig, i blandningar eller i varor, med förbehåll för artikel 4.
3. Medlemsstaterna och kommissionen ska inom ramen för bedömnings- och godkännandesystemen för befintliga och nya ämnen enligt gällande unionslagstiftning beakta kriterierna i punkt 1 i bilaga D till konventionen, samt vidta lämpliga åtgärder för att kontrollera befintliga ämnen och förhindra att nya ämnen som uppvisar egenskaper för POP tillverkas, släpps ut på marknaden eller används.

4. När kommissionen utarbetar ett förslag till rådet i enlighet med artikel 218.9 i EUF-fördraget för upptagande av ämnen på förteckningen i enlighet med bestämmelserna i konventionen ska den stödjas av Europeiska kemikaliemyndigheten (nedan kallad *kemikaliemyndigheten*), inrättad genom förordning (EG) nr 1907/2006, i enlighet med artikel 8.1 c. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna får vidarebefordra förslag om upptagande på förteckningen till kommissionen. Under senare etapper av processen för upptagande på förteckningen ska kemikaliemyndigheten tillhandahålla kommissionen och de behöriga myndigheterna stöd enligt vad som avses i artikel 8.1 e.
5. Under alla etapper av processen som avses i punkterna 3 och 4 ska kommissionen och kemikaliemyndigheten samarbeta med de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna och hålla dem underrättade.
6. Avfall som består av, innehåller eller är förorenat med något av de ämnen som förtecknas i bilaga IV regleras i artikel 7.

Artikel 4

Undantag från kontrollåtgärderna

1. Artikel 3 ska inte tillämpas på
 - a) ämnen som används för laboratorieforskning eller som referensstandard,
 - b) ämnen enligt de relevanta posterna i bilaga I eller II som förekommer som oavsiktliga spårföroreningar i ämnen, blandningar eller varor.

2. För ämnen som lagts till i bilaga I eller II efter den ... [den dag då denna förordning träder i kraft], ska artikel 3 inte tillämpas under en sexmånadersperiod om dessa ämnen förekommer i varor som framställts före eller på den dag då denna förordning blir tillämplig för dessa ämnen.

Artikel 3 ska inte tillämpas på ämnen som förekommer i varor som redan användes före eller på den dag då denna förordning eller förordning (EG) nr 850/2004 blev tillämplig för dessa ämnen, beroende på vilken dag som inföll först.

En medlemsstat som får kännedom om sådana varor som avses i första och andra stycket skall omedelbart underrätta kommissionen och kemikaliemyndigheten om dessa.

När kommissionen mottagit underrättelsen eller på annat sätt fått kännedom om varorna ska den, i lämpliga fall, underrätta konventionens sekretariat utan dröjsmål.

3. En medlemsstat som vill tillåta att ämnen som anges i del A i bilaga I eller i del A i bilaga II tillverkas och används som intermediärer i slutna system på avgränsade platser fram till den tidpunkt som anges i bilagorna ska underrätta konventionens sekretariat.

Underrättelse får endast ske om följande villkor uppfylls, nämligen

- a) det på begäran av en medlemsstat eller på kommissionens eget initiativ redan har införts en not i den relevanta bilagan,, med stöd av en delegerad akt som antagits enligt fjärde stycket,

- b) tillverkaren visar den behöriga myndigheten i den medlemsstat där tillverkaren är etablerad att tillverkningsprocessen omvandlar ämnet till ett eller flera ämnen som inte uppvisar POP-egenskaper och säkerställer att det med hjälp av tekniska metoder är fullständigt inneslutet under hela sin livscykel,
- c) tillverkaren visar den behöriga myndigheten i den medlemsstat där tillverkaren är etablerad att ämnet är en intermediär i slutet system på avgränsad plats, och att det inte förväntas att människor eller miljön kommer att utsättas i någon betydande utsträckning för ämnet vid dess framställning och användning,
- d) tillverkaren delger medlemsstaten närmare uppgifter om faktisk eller beräknad total tillverkning och användning av ämnet, information om processen i det slutna systemet på den avgränsade platsen, samt slutprodukts halt av icke-omvandlad och oavsiktlig spårförorening av något POP-utgångsmaterial i det slutliga ämnet, den slutliga blandningen eller den slutliga varan.

Inom en månad efter det att underrättelsen har lämnats in till konventionens sekretariat ska medlemsstaten vidarebefordra den till övriga medlemsstater, kommissionen och kemikaliemyndigheten, och underrättelsen ska innehålla uppgifter om faktisk eller beräknad total tillverkning och användning av ämnet, information om processen i det slutna systemet på den avgränsade platsen, samt slutprodukts halt av icke-omvandlad och oavsiktlig spårförorening av något POP-utgångsmaterial i det slutliga ämnet, den slutliga blandningen eller den slutliga varan.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18 med avseende på att ändra bilagorna I och II genom att föra in noter som uttryckligen anger att tillverkning och användning som intermediärer i slutna system på avgränsade platser av ämnen som är förtecknade i del A i relevant bilaga får tillåtas, och att ändra tidpunkterna i sådana noter, i fall där, efter upprepade underrättelser från medlemsstaten till konventionens sekretariat, uttryckligt eller underförstått samtycke ges i enlighet med konventionen till fortsatt tillverkning och användning under ytterligare en tid.

4. Avfall som består av, innehåller eller är förorenat med något av de ämnen som anges i bilaga IV regleras genom artikel 7.

Artikel 5

Lager

1. Den som innehar lager som består av eller innehåller ämnen som anges i bilaga I eller II, och som inte får användas, ska hantera lagret som avfall i enlighet med artikel 7.

2. Den som innehar lager större än 50 kg som består av eller innehåller ämnen som anges i bilaga I eller II, och som får användas, ska informera den ansvariga nationella myndigheten i den medlemsstat där lagret finns om lagrets beskaffenhet och storlek. Informationen ska lämnas senast tolv månader efter den dag då denna förordning eller förordning (EG) nr 850/2004 blev tillämplig för det ämnet, beroende på vilken dag som inträffade först för innehavaren, och efter relevanta ändringar av bilaga I eller II, och därefter årligen fram till dess att den begränsade användningen av ämnet inte längre är tillåten enligt bilaga I eller bilaga II.

Innehavaren ska hantera lagren på ett säkert, effektivt och miljömässigt godtagbart sätt i enlighet med tröskelvärdena och kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU¹ och vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att lagret förvaltas på ett sätt som skyddar människors hälsa och miljön.

3. Medlemsstaterna ska övervaka användning och hantering av anmälda lager.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU av den 4 juli 2012 om åtgärder för att förebygga och begränsa faran för allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och om ändring och senare upphävande av rådets direktiv 96/82/EG (EUT L 197, 24.7.2012, s. 1).

Artikel 6

Minskning, minimering och eliminering av utsläpp

1. Medlemsstaterna ska, i enlighet med sina åtaganden enligt konventionen och protokollet, inom två år efter det att denna förordning eller förordning (EG) nr 850/2004 har trätt i kraft, beroende på vilken dag som inträffade först, upprätta utsläppsinventeringar för de ämnen som anges i bilaga III med avseende på utsläpp av dem i luft, vatten och mark och ska därefter kontinuerligt uppdatera dessa inventeringar.
2. Medlemsstaterna ska, som en del av sina nationella genomförandeplaner till kommissionen, kemikaliemyndigheten och de övriga medlemsstaterna överlämna en handlingsplan för kartläggning, bestämning och minimering i syfte att, så snart som möjligt och när det är genomförbart, uppnå en eliminering av de totala utsläppen av ämnen som anges i bilaga III, vilka registrerats i deras utsläppsinventeringar som upprättats i enlighet med deras åtaganden enligt konventionen, i enlighet med artikel 9.

Sådana handlingsplaner ska innehålla åtgärder för att främja utveckling av, och ska, när det anses vara lämpligt, föreskriva om användning av, alternativa eller modifierade ämnen, blandningar och varor och processer för att förhindra bildande och utsläpp av de ämnen som anges i bilaga III.

3. När medlemsstaterna bedömer förslag om uppförande av nya anläggningar eller om betydande förändringar i befintliga anläggningar där processer används som leder till utsläpp av kemikalier upptagna i bilaga III, ska de i första hand beakta alternativa processer, tekniker eller metoder som är lika användbara och genom vilka bildande och utsläpp av de ämnen som anges i bilaga III undviks, utan att det påverkar Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU¹.

Artikel 7

Avfallshantering

1. Producenter och innehavare av avfall ska vidta alla rimliga åtgärder för att, när så är möjligt, förhindra att avfallet förorenas med ämnen som anges i bilaga IV.
2. Trots vad som sägs i rådets direktiv 96/59/EG² ska avfall som består av, innehåller eller förorenats med ämnen som anges i bilaga IV till denna förordning bortskaffas eller återvinnas utan oskäligt dröjsmål, i enlighet med del 1 i bilaga V till denna förordning, på ett sätt som garanterar att dessa POP förstörs eller omvandlas på ett irreversibelt sätt så att återstående avfall och utsläpp inte uppvisar POP-egenskaper.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

² Rådets direktiv 96/59/EG av den 16 september 1996 om bortskaffande av polyklorerade bifenyler och polyklorerade terfenyler (PCB/PCT) (EGT L 243, 24.9.1996, s. 31).

Vid ett sådant bortskaffande eller en sådan återvinning får varje ämne som anges i bilaga IV skiljas från avfallet, om detta ämne sedan bortskaffas i enlighet med första stycket.

3. Bortskaffnings- eller återvinningsmetoder som kan leda till att ämnen som anges i bilaga IV återvinns, återanvänds, återtas eller materialåtervinns som sådana ska vara förbjudna.
4. Genom undantag från punkt 2
 - a) får avfall som innehåller eller förorenats med ämnen som anges i bilaga IV bortskaffas eller återvinnas på annat sätt som är förenligt med tillämplig unionslagstiftning, förutsatt att ämnena förekommer i en mängd som understiger den koncentrationsnivå som anges i bilaga IV,

- b) får medlemsstaten eller den behöriga myndighet som medlemsstaten utsett, i undantagsfall, tillåta att avfall som anges i del 2 i bilaga V och som innehåller eller förorenats med ett ämne som anges i bilaga IV upp till de koncentrationsnivåer som i del 2 i bilaga V, hanteras på annat sätt som är förenligt med en metod som anges i del 2 i bilaga V under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:
- i) den berörda innehavaren har på ett tillfredsställande sätt visat för den ansvariga myndigheten i den berörda medlemsstaten att dekontaminering av avfallet med avseende på de ämnen som anges i bilaga IV inte varit möjlig, och att destruktion eller irreversibel omvandling av POP enligt bästa miljöpraxis och bästa tillgängliga teknik inte är att föredra ur miljösynpunkt och att den ansvariga myndigheten därefter har godkänt den alternativa metoden,
 - ii) den berörda innehavaren har underrättat den ansvariga myndigheten om förekomsten av POP i avfallet,
 - iii) metoden är förenlig med relevant unionslagstiftning och med de villkor som anges i de relevanta ytterligare åtgärder som avses i punkt 5,
 - iv) den berörda medlemsstaten har meddelat övriga medlemsstater, kemikaliemyndigheten och kommissionen om sitt godkännande och skälen för detta.

5. Kommissionen får, när det är lämpligt och med hänsyn till den tekniska utvecklingen, gällande internationella riktlinjer och beslut, samt eventuella godkännanden som beviljats av en medlemsstat eller av den ansvariga myndighet som medlemsstaten i enlighet med punkt 4 och bilaga V utsett, anta genomförandeakter avseende genomförandet av denna artikel. Kommissionen får i synnerhet specificera formatet på den information medlemsstaterna ska rapportera i enlighet med punkt 4 b iv. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 20.3.
6. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa kontroll och spårbarhet i enlighet med artikel 17 i direktiv 2008/98/EG av avfall som innehåller eller förorenats med ämnen som förtecknas i bilaga IV till denna förordning.

Artikel 8

Kemikaliemyndighetens och forumets uppgifter

1. Kemikaliemyndigheten ska, utöver de uppgifter som den tilldelas enligt artiklarna 9, 10, 11, 13 och 17 i denna förordning, utföra följande uppgifter:
 - a) Med kommissionens godkännande, erbjuda medlemsstaternas utsedda behöriga myndigheter och medlemmarna i det Forum för informationsutbyte om verkställighet som inrättas genom förordning (EG) nr 1907/2006 (nedan kallat *forumet*) samt i förekommande fall berörda parter bistånd och teknisk och vetenskaplig vägledning för att säkerställa en effektiv tillämpning av denna förordning.

- b) På begäran förse kommissionen med tekniska och vetenskapliga data och bistå den för att säkerställa ett effektivt genomförande av denna förordning.
- c) Tillhandahålla kommissionen tekniskt och vetenskapligt stöd och tekniska och vetenskapliga data vad gäller ämnen som eventuellt uppfyller kriterierna för att tas upp i konventionens eller protokollets respektive förteckningar, i förekommande fall med beaktande av resultat från de befintliga bedömningssystem som avses i artikel 3.3.
- d) På sin webbplats offentliggöra ett meddelande om att kommissionen kommer att utarbeta ett förslag om förteckning av ett ämne och uppmana alla berörda parter att inkomma med synpunkter inom åtta veckor samt offentliggöra dessa synpunkter på sin webbplats.
- e) Tillhandahålla kommissionen och medlemsstaterna tekniskt och vetenskapligt stöd i utarbetandet och översynen av riskprofilen och riskhanteringsbedömningen för ett ämne som beaktas inom ramen för konventionen, och uppmana alla berörda parter att inkomma med synpunkter eller ytterligare information, eller båda delarna, inom åtta veckor samt offentliggöra dessa synpunkter på sin webbplats.
- f) På begäran tillhandahålla kommissionen tekniskt och vetenskapligt stöd i genomförandet och vidareutvecklingen av konventionen, i synnerhet med hänsyn till granskningskommittén för POP.

- g) Sammanställa, registrera, behandla och tillgängliggöra för kommissionen och medlemsstaternas behöriga myndigheter all den information som mottagits eller som gjorts tillgänglig enligt artikel 4.2 och 4.3, artikel 7.4 b iv, artikel 9.2 och artikel 13.1. När den informationen är icke-konfidentiell ska kemikaliemyndigheten ska göra den informationen offentligt tillgänglig på sin webbplats och underlätta utbytet av denna information med relevanta informationsplattformar såsom dem som avses i artikel 13.2.
 - h) Den ska på sin webbplats upprätta och underhålla avsnitt för alla frågor som rör genomförandet av denna förordning.
2. Forumet ska utnyttjas för samordning av ett nätverk av medlemsstaternas myndigheter med ansvar för tillsynen av denna förordning.
- De medlemmar av forumet som utsetts av en medlemsstat ska säkerställa lämplig samordning mellan forumets uppgifter och det arbete som utförs av medlemsstatens behöriga myndighet.
- Forumet ska involvera de tillsynsmyndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för avfall när det gäller avfallsrelaterade frågor.
3. Kemikaliemyndighetens sekretariat ska utföra de uppgifter som kemikaliemyndigheten tilldelas enligt denna förordning.

Artikel 9
Genomförandeplaner

1. När medlemsstaterna utarbetar och uppdaterar sina nationella genomförandeplaner ska de i enlighet med gällande nationella förfaranden ge allmänheten möjlighet att på ett tidigt stadium och på ett effektivt sätt delta i denna process.
2. När medlemsstaten har antagit sin nationella genomförandeplan i enlighet med sina åtaganden enligt konventionen ska den omedelbart göra den offentligt tillgänglig och anmäla offentliggörandet till kommissionen, kemikaliemyndigheten och övriga medlemsstater.
3. Vid medlemsstaternas förberedelse och uppdatering av genomförandeplanerna ska kommissionen, biträdd av kemikaliemyndigheten, och medlemsstaterna vid behov utbyta information om innehållet i dessa planer, inklusive information om åtgärder som vidtagits på nationell nivå för att fastställa och bedöma områden som förorenats med POP.
4. Kommissionen, biträdd av kemikaliemyndigheten, ska upprätthålla en plan för genomförande av unionens åtaganden enligt konventionen, och beroende på vad som är tillämpligt, offentliggöra, granska och uppdatera denna plan.

Artikel 10
Övervakning

1. Kommissionen, biträdd av kemikaliemyndigheten, och medlemsstaterna ska i nära samarbete upprätta eller upprätthålla, beroende på vad som är tillämpligt, lämpliga program och mekanismer som överensstämmer med den aktuella tekniska nivån, för att regelbundet få fram jämförbara övervakningsdata om förekomsten i miljön av ämnen som förtecknas i del A i bilaga III. Vid upprättandet eller upprätthållandet av sådana program och mekanismer ska den utveckling som sker inom ramen för protokollet och konventionen beaktas på lämpligt sätt.
2. Kommissionen ska regelbundet bedöma det eventuella behovet av obligatorisk övervakning av ämnen som förtecknas i del B i bilaga III. Mot bakgrund av en sådan bedömning och de uppgifter som inkommit från medlemsstaterna ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18 med avseende på att ändra bilaga III för att vid behov flytta ett ämne från del B i bilaga III till del A i denna bilaga.

Artikel 11
Informationsutbyte

1. Kommissionen, kemikaliemyndigheten och medlemsstaterna ska underlätta och genomföra informationsutbyte inom unionen och med tredjeländer om minskning, minimering eller eliminering, när det är genomförbart, av tillverkningen, användningen och utsläppen av POP och om alternativ till sådana ämnen, varvid alternativens risker och de ekonomiska och sociala kostnaderna förknippade med dem ska specificeras.

2. Beträffande POP ska kommissionen, kemikaliemyndigheten och medlemsstaterna vid behov främja och underlätta följande:
- a) Program för att öka medvetenheten, där föroreningars effekt på hälsan och miljön samt deras alternativ ska ingå och där även minskning och eliminering av tillverkning, användning och utsläpp av sådana föroreningar ska tas upp. Programmen ska särskilt riktas till
 - i) politiskt ansvariga och beslutsfattare,
 - ii) särskilt utsatta grupper.
 - b) Information till allmänheten.
 - c) Utbildning för arbetstagare, vetenskapsmän, lärare samt teknisk personal och ledningspersonal.
3. Information om människors hälsa och säkerhet och miljön ska, utan att det påverkar tillämpningen av förordningarna (EG) nr 1049/2001 och (EG) nr 1367/2006 samt direktiv 2003/4/EG, inte anses vara konfidentiell. Kommissionen, kemikaliemyndigheten och de medlemsstater som utbyter information med ett tredjeland ska skydda eventuell konfidentiell information i enlighet med unionslagstiftningen.

Artikel 12
Tekniskt bistånd

I enlighet med artiklarna 12 och 13 i konventionen ska kommissionen och medlemsstaterna samarbeta för att vid lägligt tillfälle kunna lämna lämpligt tekniskt och ekonomiskt stöd till utvecklingsländer och länder med övergångsekonomi för att, på begäran och inom ramen för tillgängliga resurser och med beaktande av deras särskilda behov, hjälpa dem att utveckla och förbättra sin förmåga att helt och fullt uppfylla sina åtaganden enligt konventionen. Sådant stöd får också kanaliseras genom regionala centrum som fastställs enligt konventionen, icke-statliga organisationer eller kemikaliemyndigheten.

Artikel 13
Övervakning av genomförandet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2003/4/EG och direktiv 2007/2/EG ska medlemsstaterna upprätta och offentliggöra en rapport som innehåller
 - a) information om tillämpningen av denna förordning, inbegripet information om verkställighetsåtgärder, överträdelser och påföljder,
 - b) information som inkommit i enlighet med artikel 4.2 och 4.3, artikel 5.2 och artikel 7.4 b iv,
 - c) information sammanställd från de utsläppsinventeringar som upprättats i enlighet med artikel 6.1,

- d) information om genomförandet i enlighet med de nationella genomförandeplaner som upprättats i enlighet med artikel 9.2,
- e) information om de i enlighet med artikel 10 insamlade uppgifterna om förekomsten i miljön av ämnen förtecknade i del A i bilaga III,
- f) årliga övervakningsdata och statistik över faktisk eller beräknad total tillverkning och utsläppande på marknaden av de ämnen som anges i bilagorna I eller II, inklusive relevanta indikatorer, översiktskartor, rapporter.

Medlemsstaterna ska uppdatera rapporten årligen i den mån nya uppgifter eller ny information finns att tillgå, och annars minst vart tredje år.

Medlemsstaterna ska ge kommissionen och kemikaliemyndigheten tillgång till den information som rapporterna innehåller.

2. När en medlemsstat delar den information som avses i punkt 1 e med informationsplattformen för kemikalieövervakning, ska medlemsstaten uppge detta i sin rapport och medlemsstaten ska anses ha uppfyllt sina rapporteringsskyldigheter enligt den punkten.

När information enligt punkt 1 e ingår i en rapport som en medlemsstat lämnat till kemikaliemyndigheten ska kemikaliemyndigheten använda informationsplattformen för kemikalieövervakning för att sammanställa, lagra och dela den informationen.

3. Med de intervall som konventionens partskonferens fastställer ska kommissionen, biträdd av kemikaliemyndigheten, sammanställa och till konventionens sekretariat vidarebefordra en rapport, som är grundad på den information som medlemsstaterna lämnar till kemikaliemyndigheten i enlighet med punkt 1 f om de ämnen som anges i konventionen.
4. Kemikaliemyndigheten ska sammanställa och offentliggöra en unionsöversiktsrapport på grundval av de data som avses i punkterna 1 och 2, vilka offentliggjorts eller meddelats av medlemsstaterna. Unionsöversiktsrapporten ska, beroende på vad som är lämpligt, omfatta indikatorer för output, resultat och effekter för denna förordning, unionstäckande översiktsskator och medlemsstatsrapporter. Unionsöversiktsrapporten ska uppdateras av kemikaliemyndigheten minst var sjätte månad eller efter mottagen anmodan från kommissionen.
5. Kommissionen kan anta genomförandeakter avseende den minimiinformation som ska lämnas i enlighet med punkt 1, inklusive en definition av relevanta indikatorer, översiktsskator och rapporter som avses i punkt 1 f. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 20.3.

Artikel 14

Påföljder

Medlemsstaterna ska fastställa regler om påföljder för överträdelse av denna förordning och vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla dessa regler och åtgärder till kommissionen den ... [ett år efter det att denna förordning träder i kraft] om detta inte gjorts redan före den här förordningens ikraftträdande och utan dröjsmål anmäla eventuella ändringar som berör dessa regler och bestämmelser.

Artikel 15

Ändring av bilagorna

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18 med avseende på att ändra bilaga I, II och III till denna förordning i syfte att anpassa dem till ändringar av förteckningen över ämnen i bilagorna till konventionen eller protokollet, på grundval av att unionen har stött ändringen i fråga genom ett rådsbeslut som antagits i enlighet med artikel 218.9 i EUF-fördraget, eller med avseende på att ändra befintliga poster eller bestämmelser i bilagorna I och II till denna förordning i syfte att anpassa dem till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

När kommissionen ändrar bilaga I, II eller III till denna förordning ska den anta en separat delegerad akt för varje ämne.

2. Kommissionen ska fortlöpande se över bilagorna IV och V och vid behov lägga fram lagstiftningsförslag för att ändra dessa bilagor i syfte att anpassa dem till ändringar av förteckningen över ämnen i bilagorna till konventionen eller protokollet eller för att ändra befintliga poster eller bestämmelser i bilagorna till denna förordning i syfte att anpassa dem till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Artikel 16

Kemikaliemyndighetens budget

1. Vid tillämpning av denna förordning ska kemikaliemyndighetens inkomster bestå av
 - a) ett bidrag från unionen som tas upp i Europeiska unionens allmänna budget (kommissionens avsnitt),
 - b) eventuella frivilliga bidrag från medlemsstaterna.
2. Inkomster och utgifter för verksamhet enligt denna förordning ska kombineras med inkomster och utgifter som rör verksamhet enligt förordning (EU) nr 649/2012 och ska återges i samma avsnitt i kemikaliemyndighetens budget. Kemikaliemyndigheten ska använda sina inkomster enligt punkt 1 för att utföra sina uppgifter enligt denna förordning.

Artikel 17

Format och programvara för offentliggörande eller meddelande av information

Kemikaliemyndigheten ska i samarbete med medlemsstaterna ange format och programvara för medlemsstaternas offentliggörande eller meddelande av data enligt denna förordning och se till att de kostnadsfritt finns tillgängliga på dess webbplats. När det gäller rumsliga datamängder och rumsliga datatjänster ska medlemsstaterna och kemikaliemyndigheten utarbeta formaten i enlighet med kraven i direktiv 2007/2/EG. Medlemsstaterna och andra parter som omfattas av denna förordning ska använda dessa format och sådan programvara i sin datahantering eller sitt datautbyte med kemikaliemyndigheten.

Artikel 18

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 4.3, 10.2 och 15.1 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den ... [den dag då denna förordning träder i kraft]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 4.3, 10.2 och 15.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 4.3, 10.2 och 15.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 19
Behöriga myndigheter

Varje medlemsstat ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ska ansvara för de administrativa uppgifter och den verkställighet som följer av denna förordning. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om vilka myndigheter som utsetts senast tre månader efter det att denna förordning träder i kraft, om de inte redan gjort detta före den här förordningens ikraftträdande, och ska också underrätta kommissionen om eventuell ändring av utsedd behörig myndighet.

Artikel 20
Kommittéförfarande

1. Utom i det fall som avses i punkt 2 ska kommissionen biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 133 i förordning (EU) 1907/2006. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. I frågor som gäller avfall ska kommissionen biträdas av den kommitté som inrättas i enlighet med artikel 39 i direktiv 2008/98/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 21
Upphävande

Förordning (EG) nr 850/2004 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VII.

Artikel 22
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

Del A

Ämnen som anges både i konventionen och i protokollet,
samt ämnen som endast anges i konventionen

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Särskilt angivna undantag om intermediär användning eller annan specificering
Tetrabromdifenyleter $C_{12}H_6Br_4O$	40088-47-9 med flera	254-787-2 med flera	1. Artikel 4.1 b ska gälla för koncentrationer av tetrabromdifenyleter på högst 10 mg/kg (0,001 viktprocent) vid förekomst i ämnen. 2. Artikel 4.1 b ska gälla för summan av koncentrationerna av tetra-, penta-, hexa-, hepta- och dekaBDE på upp till 500 mg/kg vid förekomst i blandningar eller varor, med förbehåll för kommissionens översyn och bedömning senast den ... [2 år efter den dag då denna förordning träder i kraft]. Denna översyn ska bland annat bedöma all relevant inverkan på hälsa och miljö. 3. Genom undantag ska tillverkning, utsläppande på marknaden och användning av följande vara tillåtet: Elektriska och elektroniska produkter som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU¹. 4. Det ska vara tillåtet att använda varor som innehåller tetrabromdifenyleter och som var i användning i EU före den 25 augusti 2010. Artikel 4.2 tredje och fjärde styckena ska gälla avseende sådana varor.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU av den 8 juni 2011 om begränsning av användning av vissa farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning (EUT L 174, 1.7.2011, s. 88).

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Särskilt angivna undantag om intermediär användning eller annan specificering
Pentabromdifenyleter $C_{12}H_5Br_5O$	32534-81-9 med flera	251-084-2 med flera	1. Artikel 4.1 b ska gälla för koncentrationer av pentabromdifenyleter på högst 10 mg/kg (0,001 viktprocent) vid förekomst i ämnen. 2. Artikel 4.1 b ska gälla för summan av koncentrationerna av tetra-, penta-, hexa-, hepta- och dekaBDE på upp till 500 mg/kg vid förekomst i blandningar eller varor, med förbehåll för kommissionens översyn och bedömning senast den ... [2 år efter den dag då denna förordning träder i kraft]. Denna översyn ska bland annat bedöma all relevant inverkan på hälsa och miljö. 3. Genom undantag ska tillverkning, utsläppande på marknaden och användning av följande vara tillåtet: Elektrisk och elektronisk utrustning som omfattas av direktiv 2011/65/EU. 4. Det ska vara tillåtet att använda varor som innehåller pentabromdifenyleter och som var i användning i EU före den 25 augusti 2010. Artikel 4.2 tredje och fjärde styckena ska gälla avseende sådana varor.

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Särskilt angivna undantag om intermediär användning eller annan specificering
Hexabromdifenyleter $C_{12}H_4Br_6O$	36483-60-0 med flera	253-058-6 med flera	1. Artikel 4.1 b ska gälla för koncentrationer av hexabromdifenyleter på högst 10 mg/kg (0,001 viktprocent) vid förekomst i ämnen. 2. Artikel 4.1 b ska gälla för summan av koncentrationerna av tetra-, penta-, hexa-, hepta- och dekaBDE på upp till 500 mg/kg vid förekomst i blandningar eller varor, med förbehåll för kommissionens översyn och bedömning senast den ... [2 år efter den dag då denna förordning träder i kraft]. Denna översyn ska bland annat bedöma all relevant inverkan på hälsa och miljö. 3. Genom undantag ska tillverkning, utsläppande på marknaden och användning av följande vara tillåtet: Elektrisk och elektronisk utrustning som omfattas av direktiv 2011/65/EU.
			4. Det ska vara tillåtet att använda varor som innehåller hexabromdifenyleter och som var i användning i EU före den 25 augusti 2010. Artikel 4.2 tredje och fjärde styckena ska gälla avseende sådana varor.

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Särskilt angivna undantag om intermediär användning eller annan specificering
Heptabromdifenyleter C ₁₂ H ₃ Br ₇ O	68928-80-3 med flera	273-031-2 med flera	1. Artikel 4.1 b ska gälla för koncentrationer av heptabromdifenyleter på högst 10 mg/kg (0,001 viktprocent) vid förekomst i ämnen. 2. Artikel 4.1 b ska gälla för summan av koncentrationerna av tetra-, penta-, hexa-, hepta- och dekaBDE på upp till 500 mg/kg vid förekomst i blandningar eller varor, med förbehåll för kommissionens översyn och bedömning senast den ... [2 år efter den dag då denna förordning träder i kraft]. Denna översyn ska bland annat bedöma all relevant inverkan på hälsa och miljö. 3. Genom undantag ska tillverkning, utsläppande på marknaden och användning av följande vara tillåtet: Elektrisk och elektronisk utrustning som omfattas av direktiv 2011/65/EU. 4. Det ska vara tillåtet att använda varor som innehåller heptabromdifenyleter och som var i användning i EU före den 25 augusti 2010. Artikel 4.2 tredje och fjärde styckena ska gälla avseende sådana varor.

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Särskilt angivna undantag om intermediär användning eller annan specificering
Bis(pentabromofenyl)eter (dekabromodifenyleter, dekaBDE)	1163-19-5	214-604-9	1. Artikel 4.1 b ska gälla för koncentrationer av dekaBDE på högst 10 mg/kg (0,001 viktprocent) vid förekomst i ämnen. 2. Artikel 4.1 b ska gälla för summan av koncentrationerna av tetra-, penta-, hexa-, hepta- och dekaBDE på upp till 500 mg/kg vid förekomst i blandningar eller varor, med förbehåll för kommissionens översyn och bedömning senast den ... [2 år efter den dag då denna förordning träder i kraft]. Denna översyn ska bland annat bedöma all relevant inverkan på hälsa och miljö. 3. Genom undantag ska tillverkning, utsläppande på marknaden och användning av dekaBDE tillåtas för följande ändamål, förutsatt att medlemsstaterna rapporterar till kommissionen senast i december 2019 i enlighet med konventionen: a) vid tillverkning av ett luftfartyg för vilket en ansökan om typgodkännande gjorts före den 2 mars 2019 och mottagits före december 2022: fram till den 18 december 2023, eller i fall där det fortsatta behovet är berättigat: fram till den 2 mars 2027.

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Särskilt angivna undantag om intermediär användning eller annan specificering
			b) vid tillverkning av reservdelar till något av följande: i) Ett luftfartyg för vilket en ansökan om typgodkännande gjorts före den 2 mars 2019 och mottagits före december 2022, och som tillverkats före den 18 december 2023, eller i fall där det fortsatta behovet är berättigat, tillverkats före den 2 mars 2027: fram till dess att luftfartyget tas ur bruk. ii) Motorfordon som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG¹ och som tillverkats före den ... [den dag då denna förordning träder i kraft]: antingen fram till 2036 eller till dess att motorfordonen tas ur bruk, beroende på vilket som infaller först. c) Elektrisk och elektronisk utrustning som omfattas av direktiv 2011/65/EU. 4. De särskilda undantagen för reservdelar som ska användas i de motorfordon som avses i punkt 2 b ii ska gälla tillverkning och användning av kommersiell dekaBDE som ingår i en eller flera av följande kategorier: a) Applikationer för framdrivning och under huven, exempelvis massledningar och anslutningsledningar för batterier, mobila rör för luftkonditionering, drivlinor, bussningar för avgasgrenrör, isolering under huven, kablage under huven (för motorn osv.), hastighetssensorer, slangar, fläktmoduler och knackningssensorer. b) Bränslesystemapplikationer, exempelvis bränsleslangar, bränsletankar och bränsletankar under karossen. c) Pyrotekniska anordningar och applikationer som berörs av pyrotekniska anordningar, exempelvis tändningskablar för krockkuddar, stolskydd/stolbeklädnader (endast om relevant för krockkuddar) och krockkuddar (framtill och på sidan).

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon ("Ramdirektiv") (EUT L 263, 9.10.2007, s. 1).

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Särskilt angivna undantag om intermediär användning eller annan specificering
			5. Användning av varor som innehåller dekaBDE och som var i bruk i unionen före den ... [den dag då denna förordning träder i kraft] ska tillåtas. Artikel 4.2 tredje och fjärde styckena ska gälla avseende sådana varor. 6. Utan att det påverkar tillämpningen av andra unionsbestämmelser om klassificering, förpackning och märkning av ämnen och blandningar, ska en vara i vilken dekaBDE använts kunna identifieras genom märkning eller på annat sätt under varans hela livscykel. 7. Utsläppande på marknaden och användning av varor som innehåller dekaBDE och som importeras genom tillämpning av de särskilda undantag som avses i punkt 2 ska tillåtas fram till dess att undantagen upphör att gälla. Punkt 6 ska tillämpas som om sådana varor hade framställts enligt undantaget i punkt 2. Sådana artiklar som redan är i bruk före den dag det berörda undantaget upphör får fortsättningsvis användas. 8. I denna post avses med luftfartyg något av följande: a) Ett civilt luftfartyg som tillverkas i enlighet med ett typcertifikat som utfärdats enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008¹ eller i enlighet med ett konstruktionsgodkännande som utfärdats enligt den nationella lagstiftningen i en avtalsslutande stat till Internationella civila luftfartsorganisationen (Icao), eller för vilket ett luftvärdighetsbevis har utfärdats av en avtalsslutande stat till Icao enligt bilaga 8 till konventionen angående internationell civil luftfart. b) Ett militärt luftfartyg.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 av den 20 februari 2008 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av en europeisk byrå för luftfartssäkerhet, och om upphävande av rådets direktiv 91/670/EEG, förordning (EG) nr 1592/2002 och direktiv 2004/36/EG (EUT L 79, 19.3.2008, s. 1).

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Särskilt angivna undantag om intermediär användning eller annan specificering
Perfluoroktansulfonsyra och dess derivat (PFOS) C ₈ F ₁₇ SO ₂ X (X = OH, metallsalt (O-M ⁺), halid, amid och andra derivat, även polymerer)	1763-23-1 2795-39-3 29457-72-5 29081-56-9 70225-14-8 56773-42-3 251099-16-8 4151-50-2 31506-32-8 1691-99-2 24448-09-7 307-35-7 med flera	217-179-8 220-527-1 249-644-6 249-415-0 274-460-8 260-375-3 223-980-3 250-665-8 216-887-4 246-262-1 206-200-6 med flera	1. Artikel 4.1 b ska gälla för koncentrationer av PFOS på högst 10 mg/kg (0,001 viktprocent) vid förekomst i ämnen och blandningar. 2. Artikel 4.1 b ska gälla för koncentrationer av PFOS i halvfabrikat av produkter eller varor eller delar av dem, om koncentrationen av PFOS är lägre än 0,1 viktprocent, beräknat i förhållande till massan av strukturellt eller mikrostrukturellt urskiljbara delar som innehåller PFOS, eller för textilier eller andra belagda material, om mängden PFOS är lägre än 1 µg/m ² av det belagda materialet. 3. Det ska vara tillåtet att använda varor som innehåller PFOS och som var i användning i EU före den 25 augusti 2010. Artikel 4.2 tredje och fjärde styckena ska gälla avseende sådana varor. 4. Om mängden PFOS som släpps ut i miljön minimeras får tillverkning och utsläppande på marknaden tillåtas för följande ändamål, på villkor att medlemsstaterna rapporterar till kommissionen vart fjärde år om de framsteg som har gjorts när det gäller att eliminera PFOS: I medel för att förhindra dimbildning vid icke-dekorativ hårdförkromning (VI) i slutna system. I de fall då ett undantag avser produktion eller användning i en anläggning som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG ¹ , ska man använda relevant bästa tillgängliga teknik för att förebygga och minimera utsläpp av PFOS som anges i den information som kommissionen offentliggör i enlighet med artikel 17.2 andra stycket i direktiv 2008/1/EG.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG av den 15 januari 2008 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (EUT L 24, 29.1.2008, s. 8).

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Särskilt angivna undantag om intermediär användning eller annan specificering
			Så snart ny information blir tillgänglig om användningar och säkrare alternativa ämnen eller teknik ska kommissionen se över undantaget i andra stycket så att a) användningen av PFOS avvecklas så snart som det är tekniskt och ekonomiskt möjligt att använda säkrare alternativ, b) ett undantag endast kan fortsätta att gälla för nödvändiga användningar för vilka det inte finns säkrare alternativ och där de åtgärder som vidtagits för att finna säkrare alternativ har rapporterats, c) utsläppen av PFOS i miljön har minimerats, genom tillämpning av bästa tillgängliga teknik. 5. De standarder som har antagits av Europeiska standardiseringskommittén (CEN) ska användas som provmetoder för att visa att ämnen, blandningar och varor överensstämmer med kraven i punkterna 1 och 2. Som alternativ till CEN-standarderna får man använda annan analysmetod som man kan visa ger motsvarande resultat.
DTT (1,1,1-triklor-2,2-bis(4-klorfenyl)etan)	50-29-3	200-024-3	–
Klordan	57-74-9	200-349-0	–

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Särskilt angivna undantag om intermediär användning eller annan specificering
Hexaklorcyklohexan, inbegripet lindan	58-89-9	200-401-2	–
	319-84-6	206-270-8	
	319-85-7	206-271-3	
	608-73-1	210-168-9	
Dieldrin	60-57-1	200-484-5	–
Endrin	72-20-8	200-775-7	–
Heptaklor	76-44-8	200-962-3	–
Endosulfan	115-29-7	204-079-4	1. Det ska vara tillåtet att släppa ut varor på marknaden och att använda varor som innehåller endosulfan om de var i användning senast den 10 juli 2012. 2. Artikel 4.2 tredje och fjärde styckena ska gälla de varor som avses i punkt 1.
	959-98-8		
	33213-65-9		
Hexaklorbensen	118-74-1	204-273-9	–
Klordekon	143-50-0	205-601-3	–
Aldrin	309-00-2	206-215-8	–
Pentaklorbensen	608-93-5	210-172-0	–

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Särskilt angivna undantag om intermediär användning eller annan specificering
Polyklorerade bifenyler (PCB)	1336-36-3 med flera	215-648-1 med flera	Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 96/59/EG får varor som redan används när denna förordning träder i kraft användas. Medlemsstaterna ska identifiera och ta ur bruk utrustning (t.ex. transformatorer, kondensatorer eller andra behållare som innehåller överblivna vätskor) som innehåller mer än 0,005 % PCB och volymer som är större än 0,05 dm ³ , snarast möjligt men senast den 31 december 2025.
Mirex	2385-85-5	219-196-6	—
Toxafen	8001-35-2	232-283-3	—
Hexabrombifenyl	36355-01-8	252-994-2	—

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Särskilt angivna undantag om intermediär användning eller annan specificering
1 Hexabromcyklododekan <i>Hexabromcyklododekan</i> betyder hexabromcyklododekan, 1,2,5,6,9,10-hexabromcyklododekan och dess viktigaste diastereoisomerer: alfa-hexabromcyklododekan, beta-hexabromcyklododekan och gamma-hexabromcyklododekan	25637-99-4, 3194-55-6, 134237-50-6, 134237-51-7, 134237-52-8	247-148-4, 221-695-9	1. Vad gäller detta ämne ska artikel 4.1 b gälla för koncentrationer av hexabromcyklododekan på högst 100 mg/kg (0,01 viktprocent) som förekommer i ämnen, beredningar och varor och som en beståndsdel i flamskyddade varor, med förbehåll för kommissionens översyn senast den 22 mars 2019. 2. Användning av varor av expanderad polystyren som innehåller hexabromcyklododekan och som redan användes i byggnader före den 21 februari 2018 i enlighet med kommissionens förordning (EU) 2016/293 ¹ och kommissionens genomförandebeslut nr 2016/C 12/06 ² , och varor av extruderad polystyren som innehåller hexabromcyklodekan och som användes i byggnader före den 23 juni 2016, får fortsättningsvis användas. Artikel 4.2 tredje och fjärde styckena ska gälla avseende sådana varor. 3. Utan att det påverkar tillämpningen av andra unionsbestämmelser om klassificering, förpackning och märkning av ämnen och blandningar, ska expanderad polystyren, som släppts ut på marknaden efter den 23 mars 2016 och i vilken hexabromcyklododekan har använts, kunna identifieras genom märkning eller på annat sätt under ämnets hela livscykel.

¹ Kommissionens förordning (EU) 2016/293 av den 1 mars 2016 om ändring av bilaga I i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föroreningar (EUT L 55, 2.3.2016, s. 4).

² EUT C 10, 13.1.2016, s. 3.

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Särskilt angivna undantag om intermediär användning eller annan specificering
Hexaklorbutadien	87-68-3	201-765-5	1. Det ska vara tillåtet att släppa ut varor på marknaden och att använda varor som innehåller hexaklorbutadien om de var i användning senast den 10 juli 2012. 2. Artikel 4.2 tredje och fjärde styckena ska gälla de varor som avses i punkt 1.
Pentaklorfenol samt salter och estrar därav	87-86-5 med flera	201-778-6 med flera	
Polyklorerade naftalener ¹	70776-03-3 med flera	274-864-4 med flera	1. Det ska vara tillåtet att släppa ut varor på marknaden och att använda varor som innehåller polyklorerade naftalener om de var i användning senast den 10 juli 2012. 2. Artikel 4.2 tredje och fjärde styckena ska gälla varor som avses i punkt 1.
Alkaner, C ₁₀ -C ₁₃ , klorerade (klorparaffiner med kort kolkedja) (SCCP)	85535-84-8 med flera	287-476-5	1. Genom undantag är tillverkning, utsläppande på marknaden samt användning av ämnen eller blandningar som innehåller SCCP i koncentrationer som är lägre än 1 viktprocent eller varor som innehåller SCCP i koncentrationer som är lägre än 0,15 viktprocent tillåten. 2. Det ska vara tillåtet att använda a) transportband i gruvindustrin och tätningsmassa i dammar vilka innehåller SCCP om de redan var i användning senast den 4 december 2015, och b) andra varor än de som avses i a) som innehåller SCCP och som redan var i användning senast den 10 juli 2012. 3. Artikel 4.2 tredje och fjärde styckena ska gälla de varor som avses i punkt 2.

¹ Polyklorerade naftalener är kemiska föreningar baserade på naftalenringsystemet, där en eller flera väteatomer har ersatts med kloratomer.

Del B

Ämnen som bara anges i protokollet

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Särskilt angivna undantag om intermediär användning eller annan specifisering

BILAGA II

ÄMNEN UNDERKASTADE RESTRIKTIONER

DEL A

Ämnen som anges både i konventionen och protokollet

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Restriktion

DEL B

Ämnen som bara anges i protokollet

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Restriktion

BILAGA III

ÄMNEN SOM OMFATTAS AV BESTÄMMELSERNA OM UTSLÄPPSMINSKNINGAR

DEL A

Ämne (CAS-nr)

Polyklorerade dibenso-p-dioxiner och dibensofuraner (PCDD/PCDF)

Polyklorerade bifenyler (PCB)

DEL B

Hexaklorbensen (HCB) (CAS-nr 118-74-1)

Polyaromatiska kolväten (PAH)¹

Pentaklorbensen (CAS-nr 608-93-5)

Hexaklorbutadien (CAS-nr 87-68-3)

Polyklorerade naftalener (CAS-nr 70776-03-3 med flera)

¹ Vid utsläppsinventeringarna ska följande fyra sammansatta indikatorer användas: bens(a)pyren, bens(b)fluoranten, bens(k)fluoranten och indeno(1,2,3-cd)pyren.

BILAGA IV

Ämnen som omfattas av bestämmelserna om avfallshantering i artikel 7

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Gräns för koncentrationsnivå enligt artikel 7.4 a
Endosulfan	115-29-7 959-98-8 33213-65-9	204-079-4	50 mg/kg
Hexaklorbutadien	87-68-3	201-765-5	100 mg/kg
Polyklorerade naftalener ¹			10 mg/kg
Alkaner, C ₁₀ -C ₁₃ , klorerade (klorparaffiner med kort kolkedja) (SCCP)	85535-84-8	287-476-5	10 000 mg/kg

¹ Polyklorerade naftalener är kemiska föreningar baserade på naftalenringsystemet, där en eller flera väteatomer har ersatts med kloratomer.

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Gräns för koncentrationnivå enligt artikel 7.4 a
Tetrabromdifenyleter $C_{12}H_6Br_4O$	40088-47-9 med flera	254-787-2 med flera	Summan av koncentrationerna av tetrabromdifenyleter, pentabromdifenyleter, hexabromdifenyleter, heptabromdifenyleter och dekabromdifenyleter: 1 000 mg/kg. Kommissionen ska se över denna koncentrationnivå och om lämpligt samt i enlighet med fördragen anta ett lagstiftningsförslag för att sänka gränsvärdet till 500 mg/kg. Kommissionen bör göra en sådan översyn utan dröjsmål och under alla omständigheter senast den ... [två år efter den dag då denna förordning träder i kraft].
Pentabromdifenyleter $C_{12}H_5Br_5O$	32534-81-9 med flera	251-084-2 med flera	
Hexabromdifenyleter $C_{12}H_4Br_6O$	36483-60-0 med flera	253-058-6 med flera	
Heptabromdifenyleter $C_{12}H_3Br_7O$	68928-80-3 med flera	273-031-2 med flera	
Dekabromdifenyleter $C_{12}Br_{10}O$	1163-19-5 med flera	214-604-9 med flera	

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Gräns för koncentrationsnivå enligt artikel 7.4 a
Perfluoroktansulfon-syra och dess derivat (PFOS) C ₈ F ₁₇ SO ₂ X (X = OH, metallsalt (O-M ⁺), halid, amid och andra derivat, även polymerer)	1763-23-1 2795-39-3 29457-72-5 29081-56-9 70225-14-8 56773-42-3 251099-16-8 4151-50-2 31506-32-8 1691-99-2 24448-09-7 307-35-7 med flera	217-179-8 220-527-1 249-644-6 249-415-0 274-460-8 260-375-3 223-980-3 250-665-8 216-887-4 246-262-1 206-200-6 med flera	50 mg/kg

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Gräns för koncentrationsnivå enligt artikel 7.4 a
Polyklorerade dibenso-p-dioxiner och dibensofuraner (PCDD/PCDF)			15 µg/kg-7
DDT (1,1,1-triklor-2,2-bis(4-klorfenyl)etan)	50-29-3	200-024-3	50 mg/kg
Klordan	57-74-9	200-349-0	50 mg/kg
Hexaklorcyklohexan, inbegripet lindan	58-89-9 319-84-6 319-85-7 608-73-1	210-168-9 200-401-2 206-270-8 206-271-3	50 mg/kg
Dieldrin	60-57-1	200-484-5	50 mg/kg
Endrin	72-20-8	200-775-7	50 mg/kg
Heptaklor	76-44-8	200-962-3	50 mg/kg
Hexaklorbensen	118-74-1	204-273-9	50 mg/kg
Klordekon	143-50-0	205-601-3	50 mg/kg
Aldrin	309-00-2	206-215-8	50 mg/kg

Ämne	CAS-nr	EG-nr	Gräns för koncentrationsnivå enligt artikel 7.4 a
Pentaklorbensen	608-93-5	210-172-0	50 mg/kg
Polyklorerade bifenyler (PCB)	1336-36-3 med flera	215-648-1	50 mg/kg ¹
Mirex	2385-85-5	219-196-6	50 mg/kg
Toxafen	8001-35-2	232-283-3	50 mg/kg
Hexabrombifenyl	36355-01-8	252-994-2	50 mg/kg
Hexabromcyklododekan ²	25637-99-4, 3194-55-6, 134237-50-6, 134237-51-7, 134237-52-8	247-148-4 221-695-9	1 000 mg/kg, med förbehåll för översyn av kommissionen senast den 20 april 2019

¹ Den beräkningsmetod som fastställs i de europeiska standarderna EN 12766-1 och EN 12766-2 ska användas.

² Hexabromcyklododekan' betyder hexabromcyklododekan, 1,2,5,6,9,10-hexabromcyklododekan och dess viktigaste diastereoisomerer: alfa-hexabromcyklododekan, beta-hexabromcyklododekan och gamma-hexabromcyklododekan.

7 Gränsvärdet beräknas som PCDD och PCDF enligt följande toxiska ekvivalensfaktorer (TEF):

PCDD	TEF
2,3,7,8-TeCDD	1
1,2,3,7,8-PeCDD	1
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01
OCDD	0,0003
PCDF	TEF
2,3,7,8-TeCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
PCDD	TEF
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
OCDF	0,0003

BILAGA V

AVFALLSHANTERING

DEL 1

Bortskaffande och återvinning i artikel 7.2

Följande metoder för bortskaffande och återvinning, som finns fastställda i bilagorna I och II i direktiv 2008/98/EU, är tillåtna för de syften som avses i artikel 7.2 när de tillämpas på ett sådant sätt att innehållet i de långlivade organiska föroreningarna förstörs eller omvandlas på ett irreversibelt sätt:

D9		Kemisk-fysikalisk behandling.
D10		Förbränning på land.
R1		Användning som bränsle eller annan metod för att generera energi, med undantag för avfall som innehåller polyklorerade bifenyler.
R4		Återanvändning/återvinning av metaller eller metallföreningar, på följande villkor: Åtgärderna begränsas till restprodukter från processer för järn- och stålframställning, t.ex. aska eller slam från rökgasrening, glödska eller zinkhaltigt filterstoff från stålverk, stoff från rökgasreningssystem i kopparsmältverk och liknande avfall samt blyhaltiga urlakningsrester från framställning av andra metaller än järn, utom avfall som innehåller polyklorerade bifenyler. Åtgärderna begränsas till processer för återvinning av järn och järnlegeringar (i masugn, schaktugn och martinugn) och andra metaller än järn (i roterande Waelz-ugn, smältbad i vertikal eller horisontell ugn) under förutsättning att anläggningarna åtminstone uppfyller de gränsvärden för utsläpp av PCDD och PCDF som fastställs i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU ¹ , oavsett om processerna omfattas av det direktivet eller ej, och utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i direktivet.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

Förbehandling före destruktion och irreversibel omvandling i enlighet med denna del av bilagan kan utföras, förutsatt att ett ämne som anges i bilaga IV isoleras från avfallet och sedermera bortskaffas i enlighet med denna del i den här bilagan. Då endast en del av en produkt eller avfall, såsom avfallsutrustning, innehåller eller är förorenad av långlivade organiska föroreningar, ska denna avskiljas och därefter bortskaffas i enlighet med kraven i denna förordning. Dessutom kan ompackning och tillfällig lagring ske före en förbehandling eller före destruktion eller irreversibel omvandling i enlighet med denna del i den här bilagan.

DEL 2

Avfall och åtgärder som omfattas av artikel 7.4 b

Följande åtgärder är tillåtna för de system som avses i artikel 7.4 b beträffande det avfall som avses och som betecknas med en sexsiffrig kod enligt klassificeringen i kommissionens beslut 2000/532/EG¹.

Förbehandling före permanent lagring enligt den här delen av bilagan får företas under förutsättning att ett ämne som isoleras från avfallet vid förbehandlingen sedermera bortskaffas enligt del 1 av denna bilaga. Dessutom får ompackning och tillfällig lagring äga rum före sådan förbehandling eller före den permanenta lagringen enligt denna del av denna bilaga.

¹ Kommissionens beslut 2000/532/EG av den 3 maj 2000 om ersättning av beslut 94/3/EG om en förteckning över avfall i enlighet med artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG om avfall, och rådets beslut 94/904/EG om upprättande av en förteckning över farligt avfall i enlighet med artikel 1.4 i rådets direktiv 91/689/EEG om farligt avfall (EGT L 226, 6.9.2000, s. 3).

Avfall enligt klassificeringen i beslut 2000/532/EG		Högsta koncentrationsgränser för de ämnen som anges i bilaga IV ¹	Verksamhet
10	AVFALL FRÅN TERMISKA PROCESSER	Alkaner, C ₁₀ –C ₁₃ , klorerade (klorparaffiner med kort kolkedja) (SCCP): 10 000 mg/kg	Permanent lagring får endast förekomma om samtliga villkor som anges nedan uppfylls: 1. Lagringen sker i en av följande lokaler: – säkra, djupa, hårda berggrundsformationer under jord, – saltgruvor eller
10 01	Avfall från kraftverk och andra förbränningsanläggningar (utom 19)	Aldrin: 5 000 mg/kg Klordan: 5 000 mg/kg	
10 01 14 ^{*2}	Bottenaska, slagg och pannaska från samförbränning som innehåller farliga ämnen	Klordekon: 5 000 mg/kg DDT (1,1,1-triklor-2,2-bis(4-klorfenyl)etan): 5 000 mg/kg	

¹ Dessa gränser gäller uteslutande för avfallsupplag för farligt avfall och gäller inte permanenta lagringsutrymmen under jord för farligt avfall, däribland saltgruvor.

² Varje avfall som har markerats med en asterisk * betraktas som farligt avfall i enlighet med direktiv 2008/98/EG, och omfattas av bestämmelserna i det direktivet.

Avfall enligt klassificeringen i beslut 2000/532/EG		Högsta koncentrationsgränser för de ämnen som anges i bilaga IV ¹	Verksamhet
10 01 16 *	Flygaska från samförbränning som innehåller farliga ämnen	Dieldrin: 5 000 mg/kg Endosulfan: 5 000 mg/kg Endrin: 5 000 mg/kg Heptaklor: 5 000 mg/kg Hexabrombifenyl: 5 000 mg/kg Hexabromcyklododekan ¹ : 1 000 mg/kg Hexaklorbensen: 5 000 mg/kg Hexaklorbutadien: 1 000 mg/kg	– avfallsupplag för farligt avfall, förutsatt att avfallet är solidifierat eller stabiliserat, om tekniskt möjligt, på det sätt som krävs för klassificering av avfallet enligt underkapitel 19 03 i beslut 2000/532/EG. 2. Bestämmelserna i rådets direktiv 1999/31/EG² och i rådets beslut 2003/33/EG iakttas³. 3. Det har visats att den aktuella åtgärden är att föredra från miljösynpunkt.
10 02	Avfall från järn- och stålindustri		
10 02 07 *	Fast avfall från rökgasrening som innehåller farliga ämnen		
10 03	Avfall från aluminium-smältverk		
10 03 04 *	Slagg från primär smältning		
10 03 08 *	Saltslagg från sekundär smältning		
10 03 09 *	Svart slagg från sekundär smältning		

¹ Hexabromcyklododekan betyder hexabromcyklododekan, 1,2,5,6,9,10-hexabromcyklododekan och dess viktigaste diastereoisomerer: alfa-hexabromcyklododekan, beta-hexabromcyklododekan och gamma-hexabromcyklododekan.

² Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

³ Rådets beslut 2003/33/EG av den 19 december 2002 om kriterier och förfaranden för mottagning av avfall vid avfallsdeponier i enlighet med artikel 16 i, och bilaga II till, direktiv 1999/31/EG (EGT L 11, 16.1.2003, s. 27).

Avfall enligt klassificeringen i beslut 2000/532/EG		Högsta koncentrationsgränser för de ämnen som anges i bilaga IV ¹	Verksamhet
10 03 19 *	Stoft från rökgasrening som innehåller farliga ämnen	Hexaklorcyklohexan, inbegripet lindan: 5 000 mg/kg	
10 03 21 *	Annat partikelformigt material och stoft (även stoft från kulkvarnar) som innehåller farliga ämnen	Mirex: 5 000 mg/kg Pentaklorbensen: 5 000 mg/kg	
10 03 29 *	Avfall från behandling av saltslagg och svart slagg som innehåller farliga ämnen	Perfluoroktansulfonsyra och dess derivat (PFOS) (C ₈ F ₁₇ SO ₂ X) (X = OH, metallsalt (O-M+), halid, amid och andra derivat, även polymerer): 50 mg/kg	
10 04	Avfall från blysmältverk		
10 04 01 *	Slagg från primär och sekundär smältning	Polyklorerade bifenyler (PCB) ¹ : 50 mg/kg	
10 04 02 *	Slagg och avdraget material från primär och sekundär smältning	Polyklorerade dibenso-p-dioxiner och dibensofuraner: 5 mg/kg	
10 04 04 *	Stoft från rökgasrening		
10 04 05 *	Annat partikelformigt material och stoft		
10 04 06 *	Fast avfall från rökgasrening		

¹ Den beräkningsmetod som fastställs i de europeiska standarderna EN 12766-1 och EN 12766-2 ska användas.

Avfall enligt klassificeringen i beslut 2000/532/EG		Högsta koncentrationsgränser för de ämnen som anges i bilaga IV ¹	Verksamhet
10 05	Avfall från zinksmältverk	Polyklorerade naftalener*: 1 000 mg/kg Summan av koncentrationer av tetrabromdifenyleter (C ₁₂ H ₆ Br ₄ O), pentabromdifenyleter (C ₁₂ H ₅ Br ₅ O), hexabromdifenyleter (C ₁₂ H ₄ Br ₆ O) och heptabromdifenyleter (C ₁₂ H ₃ Br ₇ O): 10 000 mg/kg Toxafen: 5 000 mg/kg	
10 05 03 *	Stoft från rökgasrening		
10 05 05 *	Fast avfall från rökgasbehandling		
10 06	Avfall från kopparsmältverk		
10 06 03 *	Stoft från rökgasrening		
10 06 06 *	Fast avfall från rökgasrening		
10 08	Avfall från andra icke-järnsmältverk		
10 08 08 *	Saltslagg från primär och sekundär smältning		
10 08 15 *	Stoft från rökgasrening som innehåller farliga ämnen		
10 09	Avfall från järngjuterier		
10 09 09 *	Stoft från rökgasrening som innehåller farliga ämnen		

Avfall enligt klassificeringen i beslut 2000/532/EG		Högsta koncentrationsgränser för de ämnen som anges i bilaga IV ¹	Verksamhet
16	AVFALL SOM INTE ANGES PÅ ANNAN PLATS I FÖRTECKNINGEN		
16 11	Förbrukad infodring och förbrukade eldfasta material		
16 11 01 *	Kolbaserad infodring och kolbaserade eldfasta material från metallurgiska processer som innehåller farliga ämnen		
16 11 03 *	Annan infodring och andra eldfasta material från metallurgiska processer som innehåller farliga ämnen		

Avfall enligt klassificeringen i beslut 2000/532/EG		Högsta koncentrationsgränser för de ämnen som anges i bilaga IV ¹	Verksamhet
17	BYGG- OCH RIVNINGSAVFALL (ÄVEN UPPGRÄVDA MASSOR FRÅN FÖRORENADE OMRÅDEN)		
17 01	Betong, tegel, klinker och keramik		
17 01 06 *	Blandningar eller separata fraktioner av betong, tegel, klinker och keramik som innehåller farliga ämnen		
17 05	Jord (även uppgrävda massor från förorenade områden), sten och muddermassor		
17 05 03 *	Jord och sten som innehåller farliga ämnen		
17 09	Annat bygg- och rivningsavfall		
17 09 02 *	Bygg- och rivningsavfall som innehåller PCB, med undantag av utrustning som innehåller PCB		
17 09 03 *	Annat bygg- och rivningsavfall (inklusive blandat avfall) som innehåller farliga ämnen		

Avfall enligt klassificeringen i beslut 2000/532/EG		Högsta koncentrationsgränser för de ämnen som anges i bilaga IV ¹	Verksamhet
19	AVFALL FRÅN AVFALLS-HANTERINGSANLÄGGNINGAR, EXTERNA AVLOPPSRENINGSVÄRK OCH FRAMSTÄLLNING AV DRICKSVATTEN ELLER VATTEN FÖR INDUSTRIÄNDAMÅL		
19 01	Avfall från förbränning eller pyrolys av avfall		
19 01 07 *	Fast avfall från rökgasrening		
19 01 11 *	Bottenaska och slagg som innehåller farliga ämnen		
19 01 13 *	Flygaska som innehåller farliga ämnen		
19 01 15 *	Pannaska som innehåller farliga ämnen		
19 04	Förglasat avfall och avfall från förglasning		
19 04 02 *	Flygaska och annat avfall från rökgasrening		
19 04 03 *	Icke-förglasad fast fas		

Den maximala koncentrationsgränsen för polyklorerade dibenso-p-dioxiner och dibensofuraner (PCDD och PCDF) ska beräknas enligt följande toxiska ekvivalensfaktorer (TEF):

PCDD	TEF
2,3,7,8-TeCDD	1
1,2,3,7,8-PeCDD	1
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01
OCDD	0,0003
PCDF	TEF
2,3,7,8-TeCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
OCDF	0,0003

BILAGA VI

Upphävd förordning och en förteckning över dess efterföljande ändringar

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 (EUT L 158, 30.4.2004, s. 7)	
Rådets förordning (EG) nr 1195/2006 (EUT L 217, 8.8.2006, s. 1)	
Rådets förordning (EG) nr 172/2007 (EUT L 55, 23.2.2007, s. 1)	
Kommissionens förordning (EG) nr 323/2007 (EUT L 85, 27.3.2007, s. 3)	
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 219/2009 (EUT L 87, 31.3.2009, s. 109)	Endast punkt 3.7 i bilagan
Kommissionens förordning (EG) nr 304/2009 (EUT L 96, 15.4.2009, s. 33)	

Kommissionens förordning (EU) nr 756/2010 (EUT L 223, 25.8.2010, s. 20)	
Kommissionens förordning (EU) nr 757/2010 (EUT L 223, 25.8.2010, s. 29)	
Kommissionens förordning (EU) nr 519/2012 (EUT L 159, 20.6.2012, s. 1)	
Kommissionens förordning (EU) nr 1342/2014 (EUT L 363, 18.12.2014, s. 67)	
Kommissionens förordning (EU) 2015/2030 (EUT L 298, 14.11.2015, s. 1)	
Kommissionens förordning (EU) 2016/293 (EUT L 55, 2.3.2016, s. 4)	
Kommissionens förordning (EU) 2016/460 (EUT L 80, 31.3.2016, s. 17)	

BILAGA VII

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 850/2004	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 1
Artikel 2, inledningen	Artikel 2, inledningen
Artikel 2 a–d	Artikel 2.1–2.4
–	Artikel 2.5–2.7
Artikel 2 e	Artikel 2.8
Artikel 2 f	Artikel 2.9
Artikel 2 g	Artikel 2.10
–	Artikel 2.11–2.13
Artikel 3	Artikel 3.1–3.3
–	Artikel 3.4 och 3.5
Artikel 1.2	Artikel 3.6
Artikel 4.1–4.3	Artikel 4.1–4.3
–	Artikel 4.3 d
Artikel 1.2	Artikel 4.4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7.1–7.4	Artikel 7.1–7.4
Artikel 7.6	Artikel 7.5
–	Artikel 7.6

Förordning (EG) nr 850/2004	Denna förordning
Artikel 7.7	–
–	Artikel 8
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 9	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12.1	Artikel 13.1 a
Artikel 12.3 a	Artikel 13.1 b
Artikel 12.3 b	Artikel 13.1 c
–	Artikel 13.1 d
Artikel 12.3 c	Artikel 13.1 e
Artikel 12.2	Artikel 13.1 f
–	Artikel 13.2
Artikel 12.4	–
Artikel 12.5	Artikel 13.3
Artikel 12.6	–
–	Artikel 13.4 och 13.5
–	
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14	Artikel 15.1

Förordning (EG) nr 850/2004	Denna förordning
Artikel 7.5	Artikel 15.2
–	Artikel 16
–	Artikel 17
–	Artikel 18
Artikel 15	Artikel 19
Artiklarna 16 och 17	Artikel 20
Artikel 18	–
–	Artikel 21
Artikel 19	Artikel 22
Bilagorna I–V	Bilagorna I–V
–	Bilaga VI
–	Bilaga VII